

ΚΑΣΤΡΙ
ενταύδα
Καλημέρα
κύριε
Πρόεδρε

Η ρετσινιά

Α ΠΙΣΤΕΥΤΑ και πρωτοφανή γεγονότα διαδραματίζονται στην πολιτική σκηνή της χώρας τους τελευταίους μήνες, σε βαθμό που να έχουν σπάσει τα «πολιτικά θερμόμετρα» και οι «πολιτικοί σειсмоγράφοι». Γεγονότα αλληπλληλά, δραματικά και συγκλονιστικά, που έχουν προκαλέσει σοκ ακόμα και στον πιο αδιάφορο πολίτη αυτής της χώρας.

Κ ΑΙ περιμένουμε εμείς, που κάποτε πιστέψαμε στα οράματα, περιμένουμε να δούμε, ποια στελέχη του κόμματος που κυβερνά θα κάνουν το τολμηρό βήμα, που θα τα βγάλει από τον βάλτο (και όχι τρένο πια) της πράσινης αποσύνθεσης. Περιμένουμε να δούμε ποια στελέχη εξακολουθούν να εξαργυρώνουν με κάποια κυβερνητική καρεκλίτσα την κατάρρακωση της συνειδήσής τους.

Μ ΑΣ λένε, ότι δεν μπορούν να τολμήσουν το βήμα, γιατί φοβούνται τη ρετσινιά του αποστάτη! Λένε ψέματα και το ξέρουν, ξέρουν ότι τώρα πια ούτε ο λαός ούτε η ιστορία θα τους πει προδότες, αντίθετα θα κερδίσουν τη λαϊκή αποδοχή, κάτι που δεν συνέβαινε φυσικά με τους αποστάτες του '65. Κανείς δεν αποκάλυψε αποστάτες τον Λάζαρη και τον Γιώτα, αντίθετα άκουσαν το «ωσαννά» σύσσωμο του ελληνικού λαού.

Α Ν, λοιπόν, πιστέψατε ποτέ, κύριοι, στις αρχές της 3ης Σεπτεμβρη, όταν ξεκινούσατε τον αγώνα, που σήμερα κατάντησε σαν χρυσωμένη γριά πόρνη, που εκδίδεται με τον κάθε αεριτζή μεσάζοντα, όψιμο υποστηρικτή της αλλαγής. Αν ποτέ πιστέψατε ότι η πίστη στον λαό και στη συνειδήσή σας έχει μεγαλύτερη σημασία από την αφοσίωσή σας στην κλίκα που δολοφόνησε τα οράματά μας. Τότε δεν έχετε παρά να ακολουθήσετε το παράδειγμα του Λάζαρη, του Γιώτα, του Καρατζά. Σε κάθε άλλη περίπτωση, απλώς αναβάλλετε τον πολιτικό σας θάνατο για 5 μήνες αργότερα και εξασφαλίζετε την ιστορική σας καταδίκη εσαεί.

Θάνος Αναπλιώτης
Δοϊράνης 24, Αθήνα

ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ

Α Ν και καθυστερημένα, δημοσιεύουμε σήμερα ολόκληρο — λόγω της σπουδαιότητάς του — το κείμενο της εισήγησης του βουλευτή, ιδρυτικού στελέχους και μέλους της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ Αντώνη Τρίτη, στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, που συνεδρίασε την εβδομάδα που πέρασε.

1. Η σύγκληση της Κ.Ο. έπρεπε να έχει γίνει ενωρίτερα, όταν ακόμα υπήρχε ο χρόνος για σωστές και αποτελεσματικές αποφάσεις.

Εστω και τώρα, «στο παρά πέντε», πρέπει να επιχειρηθεί η χάραξη μιας νέας πορείας, μέχρι τις εκλογές. Θα απαιτηθεί πάνω από όλα γενναιότητα από όλους μας και ιδιαίτερα από τον πρόεδρο.

2. Η χώρα ζει πρωτοφανή πολιτική και ηθική κρίση, στο επίκεντρο της οποίας βρίσκεται η Κυβέρνηση - ενώ ταυτόχρονα δεν παρουσιάζονται στο λαό άλλες πειστικές πολιτικές επιλογές.

3. Το Κίνημα επίσης βρίσκεται σε βαθιά κρίση, στο επίκεντρο της οποίας βρίσκεται ένα κομματικό παρασύστημα, που έχει υποκαταστήσει όλα τα καταστατικά όργανα και έχει φαλκιδεύσει όλες τις διαδικασίες.

4. Η κρίση δεν δημιουργήθηκε με την υπόθεση της Τράπεζας Κρήτης ή της ΕΒΟ. Η κρίση προϋπήρχε. Οι υποθέσεις αυτές έγιναν αφορμή να δημοσιοποιηθεί - η κρίση - και να φανούν τα αδιέξοδα.

5. Πολύ ενωρίτερα είχε δημιουργηθεί το πρόβλημα. Μπήκαν σε κίνηση προμελετημένοι μηχανισμοί, που πρώτα απέκριναν την Κυβέρνηση από το Κίνημα και την Κ.Ο. και ύστερα απομόνωσαν το Κίνημα από τη βάση του.

6. Εγινε ένας διπλός σφετερισμός της λαϊκής εντολής, τόσο στο επίπεδο της Κυβέρνησης όσο και στο επίπεδο της κοιμματικής ηγεσίας και καθοδήγησης που βγήκε από το Συνέδριο. Προδόθηκε έτσι και πάλι το επαναστατικό κομμάτι του ελληνικού λαού - που έφτιαξε το Κίνημα. Επαναλαμβάνεται, με εμάς πρωταγωνιστές, η ίδια ιστορία που υποσκιάζει την Ελλάδα από το '21.

7. Ήταν φυσικό αυτή η ανεξέλεγκτη κατάσταση να οδηγήσει σε ανεξέλεγκτη διαχείριση της εξουσίας και εξ αυτού στα οικονομικά σκάνδαλα που σήμερα συγκλονίζουν τη χώρα και αποπροσανατολίζουν και δηλητηριάζουν την πολιτική ζωή.

8. Και να θέλαμε αυτή την κατάσταση να την αποδεχθούμε - μοιρολατρικά - ως μέλη του Κινήματος, δεν έχουμε το δικαίωμα να την αποδεχθούμε ως μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου, γιατί εκεί δεν χειριζόμαστε μόνο κοιμματικές ή ατομικές μας υποθέσεις.

9. Μάλιστα, με τη συνταγματική αναθεώρηση, που με την ψήφο μας αφαιρέσαμε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κάθε δυνατότητα ρυθμιστικής παρέμβασης, επάνω μας πέφτει - των βουλευτών - ολόκληρη η ευθύνη απέναντι σε οποιαδήποτε αθέμιτη λειτουργία της Κυβέρνησης.

ΣΥΝΑΝΤΙΟΜΑΣΤΕ σήμερα, ύστερα από πολλούς μήνες, περίοδο κατά την οποία έχουν συμβεί πρωτοφανή γεγονότα, που έχουν οδηγήσει το Κίνημα και τη χώρα σε βαθιά κρίση, από την οποία εύκολη διέξοδος πλέον δεν υπάρχει. Και ενώ στο επίκεντρο της

«Αισθάνομαι και προσβεβ

«Από τα βήματα που θα γίνουν — κι αυτά είναι ευθύνη του προέδρου — θα εξαρτηθεί κι η δική μου μελλοντική στάση», είπε στην Κ.Ο. ο Αντώνης Τρίτης

«Πρέπει να αναλάβει, επιτέλους, η κυβέρνηση την ευθύνη, μπροστά στο λαό, για το πολιτικό σκάνδαλο της Τρ. Κρήτης»

κρίσης βρίσκεται η Κυβέρνηση και ενώ εμείς, η Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ, αποτελούμε τη μοναδική δύναμη που την στηρίζει - πέραν του ότι αποτελούμε πλέον το μόνο καταστατικό κατοχυρωμένο όργανο του ΠΑΣΟΚ και οπωσδήποτε το μοναδικό όργανο διαρκούς επαφής με το λαό - παρ' όλα αυτά συγκαλούμεθα τελευταίοι «κατόπιν εορτής», έχοντας όλο αυτό τον καιρό αφεθεί ο καθένας μόνος του, κατά συνείδηση και κρίση, να αντιμετωπίζει τη λαίλαπα που ανέσκηψε στην πολιτική ζωή και ταυτόχρονα να αντιμετωπίζει αυτόκλητους τιμητές μας. Δεν νομίζω ότι ποτέ στη νεότερη ιστορία του Κοινοβουλευτισμού, Κ.Ο. δοκιμάστηκε και περιφρονήθηκε τόσο πολύ, ούτε όμως και υπήρξε Κ.Ο. που στάθηκε τόσο σταθερά στα χαράκια.

Συναντιόμαστε σήμερα υπό το βάρος της διπλής ευθύνης που φέρουμε: α) της ευθύνης που απορρέει από την ιδιότητα του μέλους της Εθνικής Αντιπροσωπείας, απέναντι στο Σύνταγμα και το λαό, β) της ευθύνης που απορρέει από την ιδιότητα του μέλους του Κινήματος, απέναντι στη βάση μας αλλά και στις αρχές, τις αξίες και τους πολιτικούς στόχους που το Κίνημα είναι ταγμένο να υπηρέτει.

Ως στέλεχος του Κινήματος, τις θέσεις μου τις έχω καταθέσει στη Κεντρική Επιτροπή (βλέπε ιδιαίτερα εισήγηση στην 26η Σύνοδο που έχω διανείμει σε όλους τους βουλευτές). Εμμένω στις θέσεις μου αυτές περισσότερο ακόμη μετά την 27η Σύνοδο, η οποία πιστεύω έφραξε τους δρόμους για μια άμεση έξοδο του Κινήματος από την

κρίση, παρακάμπτοντας γραφειοκρατικά τη μόνη γνήσια διαδικασία που μπορούσαμε προς τούτο να ακολουθήσουμε: **Την άμεση προσφυγή στη βάση** μας μέσα από ένα γνήσιο Συνέδριο που θα έφερνε την αναγκαία ανανέωση ιδεών και προοπτικών.

Ως μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας, τις θέσεις μου κατέθεσα στη Βουλή κατά τη συζήτηση της πρότασης για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για το σκάνδαλο της Τράπεζας Κρήτης, 5.11.1988, καθώς επίσης και κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, 18 Δεκεμβρίου 1988.

Παραμένω επίσης στις προτάσεις που εξέθεσα τότε για έξοδο από την κρίση και μάλιστα με μεγαλύτερη έμφαση μετά τις έκτοτε εξελίξεις. Σήμερα καταθέτω κάποιες α-

πόψεις και θέσεις με τη στενότερη ιδιότητα του βουλευτού του Κινήματος. Με αυτή την ιδιότητα είμαι υποχρεωμένος να πω ότι αισθάνομαι βαθιά προσβεβλημένος με όσα συμβαίνουν, και ακόμα αισθάνομαι προδομένος.

Προσβεβλημένος, γιατί τόσο η Κ.Ο. στο σύνολό της όσο και κάθε ένας από εμάς τους βουλευτές - ενώ συλλογικά αποτελούμε το μοναδικό όργανο του Κινήματος που παραμένει στις «επάλξεις», έχουμε γίνει αντικείμενο μιας ανεπίτρεπτης επίθεσης διασυρμού και δυσφήμισης με όλα τα μέσα - στην οποία ατυχώς σε κάποιο βαθμό παρεσύρθη και ο ίδιος ο πρόεδρος - χωρίς να έχουν λείψει και εκδηλώσεις χουλιγκανισμού σε βάρος μας και μάλιστα οργανωμένες από «δικά μας» παρακυκλώματα.

Με προβληματίσαν πολύ από την πρώτη στιγμή που ακούστηκαν τα περί «συνωμοσίας» και «αποστασίας» των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Δύο μόνο εξηγήσεις μπορώ να δώσω μέχρι σήμερα.

— Η οι εμπνευστές τους επιδιώκουν πάση θυσία να βρουν διέξοδο από την προβλεπόμενη από αυτούς εκλογική ήττα του ΠΑΣΟΚ («δεν χάσαμε τις εκλογές, οι «αποστάτες» μάς ρίξαν»).

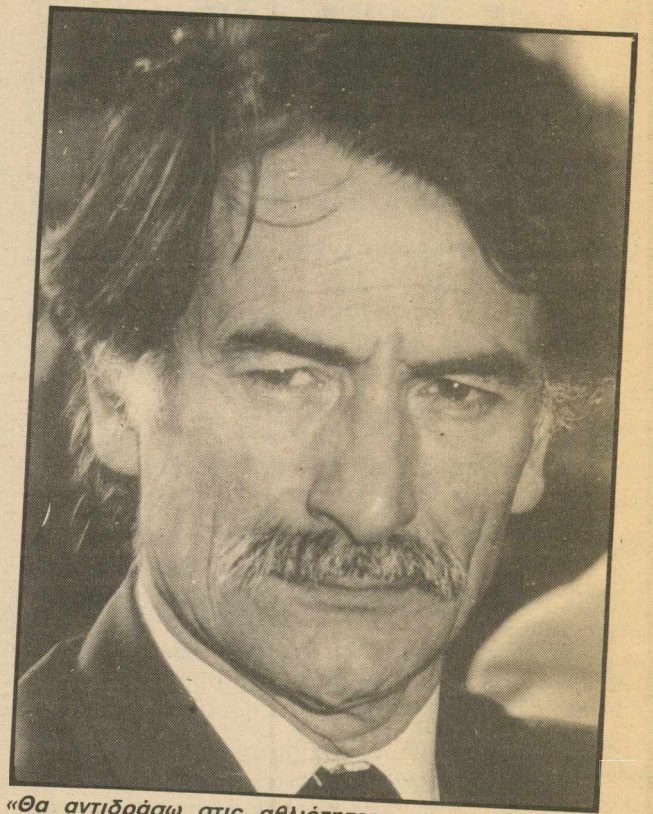
— Είτε συνειδητά υπονομεύουν και πάλι την κοινοβουλευτική δημοκρατία κατά το πρότυπο του 1965-1967.

Δηλώνω ότι στις μεθοδεύσεις αυτές, από οπουδήποτε και αν προέρχονται, θα αντιδράσω

ΤΡΙΤΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

προδομένος δημένος...»

- Θα απαιτηθεί γενναιότητα απ' όλους και ειδικά από τον πρόεδρο...
- Οι εμπνευστές των περί «αποστασίας», συνειδητά υπονομεύουν τη Δημοκρατία...
- Ποτέ, καμιά Κοινοβουλευτική Ομάδα δεν περιφρονήθηκε και δοκιμάστηκε όπως εμείς...
- Η χώρα ζει μια πρωτοφανή πολιτική κρίση
- Θα αντιδράσω ανοικτά σ' όλες τις αθλιότητες και λασπολογίες των υπονομευτών μας...

«Θα αντιδράσω στις αθλιότητες που αντιμετωπίζω στην Κεφαλονιά, εκεί που θεμελίωσα το ΠΑΣΟΚ, το 1974...», τόνισε ο βουλευτής Αντ. Τρίψης

θαρση από άτομα και καταστάσεις που υπονομεύουν και διασύρουν αυτό που καθημερινά υπερασπιζόμαστε στη Βουλή οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Από τις προτάσεις που κατέθεσα στην Κ.Ε. και τη Βουλή επαναλαμβάνω δύο, που αποτελούν προϋπόθεση, πιστεύω, μιας άλλης πορείας.

α) Να αναληφθεί επιτέλους από την Κυβέρνηση με γενναϊότητα μπροστά στο λαό η ευθύνη για το πολιτικό σκάνδαλο της Τράπεζας Κρήτης. Μιας Τράπεζας, που αγοράστηκε παράνομα επί δικής μας Κυβέρνησης και από την οποία έγινε κλοπή 50 δις της λαϊκής αποταμίευσης και δεν είναι δυνατό η Κυβέρνηση να λέει ότι δεν έχει καμιά ευθύνη, γιατί αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει Κυβέρνηση και τότε ο λαός - ορθώς - θα φροντίσει στις εκλογές να έλθει κάποια - οποιαδήποτε Κυβέρνηση.

β) Να απομακρυνθούν εκείνα τα πρόσωπα εντός και εκτός Κυβέρνησης, που με τις πράξεις τους και τη συμπεριφορά τους έχουν δημιουργήσει τη σημερινή εικόνα κρίσης που καταδικάζει ο λαός.

Ερχομαι σε δύο ειδικές αναφορές:

1. Προκαλούμεθα κάποιои, που σήμερα μιλούμε δημόσια, από κάποιες πλευρές, αλλά και από τον πρώην αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, γιατί όταν στο παρελθόν χρηματίσαμε υπουργοί δεν θέταμε ζητήματα σκανδάλων ή παραλείψαμε.

Είμαι υποχρεωμένος να απαντήσω εδώ στην Κ.Ο. στην πρόκληση:

Είχα ως υπουργός Χωροταξίας και ως υπουργός Παιδείας θέσει ζητήματα σκανδάλων και εγγράφως, τόσο για το Αεροδρόμιο των Σπάτων όσο και για το Μετρό και άλλα έργα.

Επίσης είχα θέσει ζητήματα παράνομης δανειοδότησης βιομηχανίας στην εκλογική μου περιφέρεια. Ομως καμιά συνέχεια δεν δόθηκε. Θα ενημερώσω και πάλι τους αρμόδιους υπουργούς. Ελπίζω σήμερα να δοθεί συνέχεια.

2. Η άλλη αναφορά είναι ι-διαίτερης ευαισθησίας, γιατί αφορά τις μεταξύ μας σχέσεις, δηλαδή τις σχέσεις των βουλευτών. Περνάμε όλοι τις ίδιες δύσκολες στιγμές. Θα πρέπει να αποσυνδυάσουμε με κάθε τρόπο όσο μπορούμε τις μεταξύ μας τριβές.

Δεν έκανα κριτική ποτέ σε κανένα συνάδελφο βουλευτή γιατί δεν πήρε μια συγκεκριμέ-

νη θέση ή δεν μίλησε δημόσια, γιατί πιστεύω ότι ο καθένας μας δρα σύμφωνα με τις εντολές της συνείδησής του και της πολιτικής του αξιολόγησης.

Δεν αναγνωρίζω, ως εκ τούτου, σε κανέναν το δικαίωμα κριτικής γιατί εγώ επέλεξα να αρθρώσω για κάποια ζητήματα δημόσια λόγο.

Αλλωστε ουδέποτε η Κ.Ο. συνεκλήθη να πάρει αποφάσεις. Οι βουλευτές αρεθήκαμε μόνοι μας να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα, ο καθένας με την κρίση και τη συνείδησή του. Βρεθήκαμε δε συχνά μπροστά σε αλληλοσυγκρουόμενες καταστάσεις, με τραγελαφικότερη τη συζήτηση στη Βουλή της πρότασης της Ν.Δ. για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, ο τότε αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης έλεγε «όχι», ο υπουργός Παιδείας έλεγε «ναι» το ίδιο απόγευμα και το Ε.Γ. εξέδιδε μια τρίτη ανακοίνωση!

Τι θα έπρεπε να πράξει τότε ο κάθε βουλευτής;

Επανερχομαι στην πρόταση: **Η Κ.Ο. να λειτουργήσει αμέσως και διαρκώς ως όργανο εκλέγοντας το προεδρείο της.** Εχουμε μπροστά μας δύσκολους καιρούς και είναι αδύνατο να ανταποκριθούμε χωρίς τις στοιχειώδεις διαδικασίες δημοκρατικής λειτουργίας, οι οποίες είναι οι μόνες που μπορούν να καλιεργήσουν τη συλλογική ευθύνη.

ΠΙΣΤΕΥΩ πως ότι ήταν να ειπωθεί ειπώθηκε με πολλές πλευρές, όλες εκείνες τις πλευρές που είχαν κάτι να πουν.

Τώρα πλέον τα περισσότερα λόγια και οι περισσότερες αποφάσεις δεν έχουν υπόσταση έξω από τα συγκεκριμένα βήματα που θα τις ακολουθήσουν. Αυτά τα βήματα αυτή τη στιγμή είναι ευθύνη του προέδρου.

Από αυτά δηλώνω ότι θα εξαρτηθεί και η δική μου μελλοντική στάση.

Και δεν θα είναι άλλη από τη στάση που κρατώ από την πρώτη στιγμή που στρατεύτηκα στο ΠΑΚ, εδώ στην Ελλάδα, καταθέτοντας μια αξιοζήλευτη επιστημονική και επαγγελματική σταδιοδρομία. Γι' αυτό άλλωστε από τις πρώτες ημέρες του ΠΑΣΟΚ βρίσκομαι στο στόχαστρο εκείνων που απέβλεπαν και αποβλέπουν στο σφετερισμό των λαϊκών αγώνων και των αγώνων εκείνων που έοταξαν το Κίνημα, δηλαδή της βάσης μας.

πλέον ανοικτά. Θα αντιδράσω επίσης ανοικτά, με κάθε τρόπο, εντός και εκτός Κοινοβουλίου, στην άλλη εναντίον των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ συστηματική υπονόμευση στην ίδια την εκλογική μας περιφέρεια. Γνωρίζω ότι οι αθλιότητες που αντιμετωπίζω εγώ στην Κεφαλονιά - εκεί όπου θεμελίωσα το ΠΑΣΟΚ το 1974 μεσουρανούσης της τότε Δεξιάς - από λασπολόγους και συκοφάντες που περιφέρονται τις κόμματικές δήθεν σοραγίδες επί τούτου «κεντρικών» και «τοπικών» δήθεν «οργάνων», δεν είναι απομονωμένο φαινόμενο. Το αντιμετωπίζουν πολλοί βουλευτές. Πλέον και σ' αυτές τις αθλιότητες υπονόμησής μας θα αντιδράσω ανοικτά.

Δηλώνω επίσης, ότι έχω πλέον αγγίξει τα όριά μου απέναντι στους μηχανισμούς υπονόμησης, που είναι οι ίδιοι που μετατρέπουν το ΠΑΣΟΚ όλο και περισσότερο σε μηχανισμό ατομικής νομής της εξουσίας. Είναι αυτός ένας από τους λόγους που με κάνει να αισθάνομαι επίσης **προδομένος**. Υπάρχει και ένας ουσιαστικότερος λόγος:

Ξεκινήσαμε - καταθέτοντας κάποιι μια μοναδική επιστημονική και επαγγελματική σταδιοδρομία - να οτιάζουμε ένα άλλο Κίνημα - από τους χρόνους της δικτατορίας - για έναν άλλο αγώνα που θα άνοιγε το δρόμο για μια **άλλη** Ελλάδα - την **Ελλάδα της Αλλαγής** - με κύριο στοιχείο την **ποιότητα σε όλα** ξεκινώντας από τη δημόσια ζωή.

Ομως σήμερα η χώρα αντιμετωπίζει με μας, ΠΑΣΟΚ και Κυβέρνηση στο επίκεντρο, τη βαθύτερη κρίση στα νεότερα χρόνια, γιατί είναι κρίση ακριβώς στο **μέτωπο της ποιότητας**, με αιχμή 5 πρωτόγνωρα στοιχεία για τον τόπο.

1. Την **αποϊδεολογικοποίηση της δημόσιας ζωής**. Ούτε η αυθάδης τουρκική νομική κατοχή του Αιγαίου δεν δημιούργησε σε κανένα επίπεδο σοβαρές αντιδράσεις.

2. Την **αβλυνση του δημόσιου ήθους**, και τον εκχυδαϊσμό του δημόσιου λόγου.

3. Την **απομάκρυνση των μαζών - του λαού - από την πολιτική κονίστρα**, την κονίστρα του αγώνα για τη δημοκρατία και ταυτόχρονα το **διαρκώς διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ κομμάτων και μαζών**.

4. Το **βρυκολάκισμα του παρελθόντος** - ιδεών, προσώπων, μεθόδων - που σημαίνει χρεοκοπία του παρόντος.

5. Την **εμφάνιση νεοφασιστικών φαινομένων** με εντελώς νέο, πιο επικίνδυνο, τρόπο, που γνωρίζει την ανοχή σχεδόν όλων των κομμάτων με μέτρο το πρόσκαιρο «μικροκομματικό» συμφέρον.

Μπροστά σ' αυτή τη βαθιά κρίση - με εμάς στο επίκεντρο - δεν μπορεί ο μοναδικός μας λόγος προς το λαό να είναι ο «αντιδεξιός», δεκαπέντε χρόνια μετά τη δική μας ιδεολογική παρουσία στον πολιτικό και κοινωνικό στίβο, που αποσκοπούσε στην καλλιέργεια νέων υψηλότερων αξιών και στόχων. Ούτε είναι δυνατό η μοναδική

κή εκλογική μας κραυγή να είναι η «αντιδεξιά», όταν ήδη η πλειονορία του ελληνικού λαού έχει επιλέξει προοδευτική πορεία και όταν έχουν οριστικά πέσει τα τείχη του διχασμού, όπως δείχνει η επικοινωνία μεταξύ όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης - κάτι που είναι καιρός να το κατανοήσουμε επιτέλους ως στοιχείο νέων καιρών.

Δεν μπορεί, όταν όλα δείχνουν να πηγαίνουν μπροστά, εμείς να κραυγάζουμε συνθήματα από ένα καταδικασμένο οριστικά στη συνείδηση του λαού παρελθόν, γιατί τότε κινδυνεύουμε να ταυτιστούμε εμείς με τη συντήρηση και μάλιστα στην καταστροφική μορφή της.

(Δεν πρέπει να ξεχνάμε, άλλωστε, ότι η «δεξιά» δεν είναι πρόσωπα, αλλά συγκεκριμένη στάση και συμπεριφορά, ιδιαίτερα όταν κάποιος χειρίζεται τους μοχλούς της εξουσίας).

Ούτε επίσης είναι δυνατό να καλούμεθα οι βουλευτές, χωρίς δυνατότητα μέχρι σήμερα έκφρασης της γνώμης μας ως Κ.Ο., να στηρίζουμε πάση θυσία μπροστά στο λαό - γιατί είμαστε οι μόνοι που αντιμετωπίζουμε καθημερινά το λαό - καταστάσεις τις οποίες δεν εγκρίνουμε ή μας θίγουν, όπως τα **πολιτικά σκάνδαλα**, ή ακόμα μας προδίδουν.

Και αισθανόμαστε διπλά προδομένοι όλοι που, προσπαθώντας να σταθούμε ανένδοτοι στις επάλξεις του καθαρού ιδεολογικού αγώνα που ξεκινήσαμε, υφίσταμεθα ακριβώς γι'

αυτό εσωτερική υπονόμευση και διασυρμό, χωρίς κανέναν στο επίσημο επίπεδο να μας υποστηρίζει.

ΕΙΝΑΙ σαφές, χωρίς αντίπαλο ουσιαστικά 7 χρόνια στην Κυβέρνηση, ότι **φθάσαμε σε αυτό το σημείο αποκλειστικά από δική μας ευθύνη**, με λάθος αποφάσεις και ενέργειες και **ανεπίτρεπτες ανοχές** όλων μας προς αυτές. Ετσι σήμερα δίνουμε την εικόνα ενός **διπλού σφετερισμού της λαϊκής εντολής** και προσδοκίας.

— Σε επίπεδο Κινήματος απέναντι στη βάση μας.

— Σε επίπεδο Κυβέρνησης απέναντι στο λαό που έδωσε την ψήφο του.

Από Κίνημα ποιοτικής ανανέωσης κινδυνεύουμε να εμφανιζόμαστε ως στυγνό σύστημα εξουσίας, που πάση θυσία, αγνοώντας αρχές και αξίες, αγωνίζεται για την παραμονή μας στους μοχλούς της εξουσίας.

Μπροστά σε αυτή την εικόνα δεν μπορούμε να συζητάμε, όλοι να γίνουμε «συνυπεύθυνοι» και όλοι να «δώσουμε και πάρουμε» μαζί τη μάχη ενωμένοι.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει. Εγινε **κακώς** άκριτα, στην εκλογική αναμέτρηση το 1984 και το 1985 - και γι' αυτό φθάσαμε στη σημερινή κρίση. Σήμερα, για να μπορέσει να γίνει και πάλι αγώνας με πίστη και εμπνευσή, πρέπει να παρθούν οι αναγκαίες αποφάσεις και να εφαρμοστούν.

Προπάντων:

— Να αναληφθούν οι ευθύνες

— Να επέλθει η αναγκαία κά-